

Oproep aan 'hoeders van het Goois landschap'. Organisaties vragen politici stelling te nemen tegen aantasting van waardevolle cultuurhistorie en natuur

Fort Kijkuit, onderdeel van de Nieuwe Hollandse Waterlinie. © Archiefoto: Natuurmonumenten

Eddie de Paepe
6-9-2021

HILVERSUM

Een groot aantal organisaties op het gebied van cultuurhistorie en natuur doet een dringende oproep aan politici in de regio om (verdere) aantasting van stads- en dorpsgezichten, cultuurmonumenten (als de Hollandse Waterlinies) en natuurgebieden in het Gooi en de Vechtstreek te voorkomen.

De organisaties, die opkomen voor 'het unieke cultuur-historisch landschap en het gebouwde erfgoed', plaatsen hun 'adres aan de politiek' in de aanloop naar de gemeenteraadsverkiezingen in maart volgend jaar. Zij willen hun zorgen en wensen aan de partijen meegeven bij de voorbereiding van hun verkiezingsprogramma's.

De oproep is opgesteld door de Stichting Tussen Vecht en Eem, Stichting Stad en Lande van Gooiland (erfgooiers) en de Vereniging Vrienden van het Gooi. En wordt mede ondersteund door de Vechtplassencommissie, Bond Heemschut (afdeling Noord-Holland) en de AWN Nederlandse Archeologievereniging (afdeling Naerdincklant). De Stichting Goois Natuurreservaat en Vereniging Natuurmonumenten leverden bijdragen.

Valkuilen

Gemeenten zijn zich aan het voorbereiden op de Omgevingswet, die per 1 juli 2022 van kracht wordt. Dat doen zij door hun 'kwaliteiten' op papier te zetten. Die kwaliteiten moeten voortaan worden meegewogen bij nieuwe plannen op het gebied van woningen, kantoren, verkeer en milieu. Het is daarom volgens de organisaties van groot belang wat politieke partijen in hun verkiezingsprogramma's zetten. „Wij willen de plaatselijke politiek wijzen op nieuwe kansen, maar ook op bedreigingen en valkuilen, voor de korte en middellange termijn”, aldus het 'adres'. De politici worden aangesproken als 'hoeders van wat de erfgooiers als prachtig Goois landschap achterlieten'.

Verplichtingen

De regio is dankzij natuur en cultuurhistorie al heel lang in trek bij forensen, dagjesmensen, wandelaars, fietsers en watersporters. „Mensen van buiten ons gebied willen hier graag wonen (ook al werken velen vaak elders)”, stellen de organisaties. „Wij willen geen enclave zijn die de ogen sluit voor landelijke ontwikkelingen. Maar onze uitgangspositie verschilt wel degelijk van die in andere regio's met een ongeveer gelijke inwonerdichtheid.”

De huidige bewoners van het Gooi en de Vechtstreek hebben een bevoorrechte positie, maar die schept wel verplichtingen. „En de prijs hiervan is dat niet alles kan. En dat je weet welk Gooi en Vecht je op lange termijn wil. Alleen zo kan je de kwaliteiten van deze regio borgen en benutten voor de lange termijn.”

© Archiefoto: TVE

Niet ongelimiteerd

In het 'adres' wordt gewezen op Het Groot Goois Toekomstdebat 'Op naar 2040' en het regionale Koersdocument. En de centrale vraag: wat moet je doen als de behoefte aan ruimte voor woningen en bedrijven ongelimiteerd toeneemt, maar je tegelijk landschap en erfgoed niet verder onder druk wil zetten? In hun antwoord benadrukken de organisaties dat de 'in de Randstad unieke' landschappelijke en natuurlijke kwaliteiten moeten worden behouden en versterkt. „Bij het Naardermeer zet je dus geen windturbines. Kies voor aardwarmte en benutting van alle platte daken.”

De organisaties pleiten voor het binnenstedelijk invullen van de woningbehoefte en voor hergebruik van bedrijventerreinen om waardevol landschap of natuur te sparen. Voor wonen en (agrarische) bedrijven moet verder ook gekeken worden naar plekken buiten de regio, zoals in Flevoland. Bovenal moeten de gemeenten in Gooi en Vecht samen de regie op zich nemen, en dit niet overlaten aan de marktpartijen.

Boomgrens

„Houdt het typisch Gooise 'illusielandchap' met groene zones rond de bebouwing in stand”, luidt de oproep aan de politiek. „Dus vermijd bebouwing boven de boomgrens, die zichtbaar is in het open landschap. Er zijn nog weinig opties om wegen te verbreden of aan te leggen zonder grote impact op het landschap. We voorkomen nieuwe doorsnijdingen.” De politiek wordt er ten slotte op gewezen, dat gemeenten ook de mogelijkheid hebben om - door voorkeursrecht in te zetten - zelf (natuur)gebied, dat het beschermen waard is, aan te kopen.